

RUN4UNITY

Az internetes közvetítés programja (13.30-14.00)

1 – AZ INTERNETES KÖZVETÍTÉS KEZDETE (40’)

RVM szignál

2 – A BEMONDÓK ÜDVÖZLETE. KIK VAGYUNK. MI A RUN4UNITY (2’30)

a kockáknál állnak

Letizia: Sziasztok!

Luca: Isten hozott benneteket a Run4unity-n! Luca vagyok.

Letizia: Én Letizia

Cristina: Cristina

Francesco: Francesco

Cristina: Itt vagyunk Rómában, a Navona téren, ahol a Run4unity, a 'Gyerekek az egységért' világméretű sport-stafétájának második rendezvényére készülünk.

Francesco: Interneten keresztül összeköttetésben vagyunk az öt kontinens több országával, ahonnan velünk együtt követik figyelemmel a staféta körútját, mely 24 óra alatt, egyik időzónából a másikba haladva eljut a föld minden részére.

Luca: Az egyenes adásokon és a híreken keresztül, melyek már folyamatosan érkeznek a honlapunkra, közvetlenül értesülni fogunk a történekről. És most bemutatkozunk?

Letizia: Hát persze! Mi vagyunk a Gyerekek az egységért. A Fokoláre Mozgalomhoz tartozunk, mely a világ 182 országában terjedt el és különböző kultúrájúakból, felekezetűekből, vallásúakból és meggyőződésűekből tevődik össze. Célunk Chiara Lubich egység ideálja, melynek forrása az Evangéliumban van.

- Francesco:* A mai napot, amikor több mint 300 városban gyűltünk össze a világon, szeretnénk Chiarának szentelni, aki két hónappal ezelőtt még itt volt velünk. Szeretnénk kifejezni köszönetünket, hogy felfedeztette velünk a boldogság titkát.
- Letizia:* Kiválasztottunk egy mottót, amit szeretnénk együtt élni. Így szól: „Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is azt tegyétek velük”.
- Cristina:* Ismeritek? Benne van az Evangéliumban, de minden más vallásban is jelen van, és ott él minden ember szívében. Aranyszabálynak hívják, és azt kéri, hogy örömet szerezzünk mindenkinek, aki mellettünk van. Hogyan? Úgy, hogy úgy bánunk vele, ahogy szeretnénk, ha velünk bálnának, ha az ő helyében lennénk.
- Luca:* Biztos, hogy ma ezerféle alkalmunk lesz, hogy gyakoroljuk. Arról van szó, hogy odafigyeljünk arra, aki éppen mellettünk van. Örül? Én is örülök, és osztozom örömében. Figyelmet, meghallgatást igényel? Mintha nekem lenne rá szükségem, és elsőként állok a rendelkezésére.
- Cristina:* Ahhoz, hogy így éljünk, egyfajta edzésre van szükség! De a tapasztalatunk azt mutatja, hogy így biztosan boldogok leszünk!
- Letizia:* Ki kell próbálni, hogy beigazolódjon!! Az egész nap folyamán együtt meg tapasztalhatjuk az Aranyszabály hatásait!!
- Francesco:* Kezdjük azonnal, és nagyon fontos, hogy a megélt tapasztalatainkat írjuk le a run4unity.net weboldal fórumába. Azt látjuk majd, hogy lassan-lassan színessé válik a világnak az a pontja, ahol élünk!!

3 – ÉNEK „RUN4UNITY” (3’48”)

The city streets are grey
With people suffering in their pain
The joy they hunger for
Is near and not so far away.
Give love and you will find love
Share the pain that’s all around you
Take away all the sorrow,
Heal the wounds you see
Happiness will follow.

**Time to run all together -
all the world is set in motion**

join our race as we reach our goal

Run, run, run – run and go. (2x)

The race continues on
And soon we'll be one family
Come join our effort and the river
Soon will meet the sea
Just do your part, He'll be there
And multiply your actions
See your city grow
Make it your intention
Nation all united.

Time to run all together... (2x)

All you people hear me out!
Come and stand beside our cause!
Know the day is near at hand
When all the nation will rejoice
Feed all the hungry! Tend to the thirsty
Clothe all the naked! Give to the needy
So roll up your sleeves and yiu'll make a big difference!
The world will live as one!

Time to run all together... (3x)

**4 – INTERJÚ A NAP SZEREPLŐIVEL: hogyan készítettük elő a Run4Unity-t
(2') – kockáknál ülve**

Lorena: **Sziasztok, engem Lorenának hívnak. Vannak itt körülöttem néhányan, akik a mai rendkívüli nap szereplői! Bemutatok közülük valakit. Ciao, Giulio, te vagy a basszusgitárosunk, igaz?**

Giulio: Igen, basszusgitározom, de nem egyedül, ketten vagyunk. Számunkra nem az a fontos, hogy zenéljünk a műholdas közvetítésen, hanem, hogy teret adjunk a másoknak, például úgy, hogy egymást váltjuk a dalok alatt. Az együttesünket kimondottan a Run4unityre alakítottuk, és különböző olasz városokból jöttünk.

Lorena: **Szia! Te is zenélsz?**

Juru: Nem. Engem Jurunak hívnak, és az egyik olyan csoporthoz tartozom, akik ma koreográfiát adnak elő a színpadon. De nekem is van egy eszkööm: ez az ecset, amivel majd festeni fogok..., de ennél többet nem árulhatok el, mert elrontanám a meglepetést!

Lorena: **Elisa, sok papír van a kezében... Te mit csinálsz a Run4unityért?**

Elisa: Ma a fordítófülkéből követem a programot, és azoknak a hangja leszek, akik nem olasz nyelven beszélnek. Már 9 hónapja találkozunk az iskolaszünetekben, hogy kidolgozzuk a most látható programot. Közel kétszáz szereplője van a mai napnak, akik különböző országokból érkeztek. Interneten keresztül tartottuk egymással a kapcsolatot. Együtt gondoltuk ki a közvetítés forgatókönyvét, együtt írtuk a szövegeket... Felejthetetlen élmény volt, ahogy megéltük magunk között az Aranyszabályt, azzal is, hogy megtanultuk meghallgatni egymás ötleteit. Ma nem szavakat szeretnénk átadni, hanem az életünket, és ha ez örömmel tölt el bennünket, biztosak vagyunk benne, hogy örömmel tölti el azokat is, akik hallgatnak minket.

Lorena: **Köszönjük, Elisa. Most adjuk át a terepet a hongkongi fiataloknak, akik jönnek fel a színpadra, hogy egy ősi mongóliai táncot mutassanak be. Egy imát fejez ki a Mennyei Atyához, a föld minden népének békéjéért. Lássuk!**

5 – TÁNC – HONGKONG: ima a békéért (2') (12-en a színpadon)

Ősi mongol tánc. A föld népeinek egységét fejezi ki. Ima a Mennyei Atyához a világ békéjéért.

6/7 – INTERJÚ „A Sport-staféta hírei a világból” SZERKESZTŐIVEL Staféta a Fülöp-szigeteken (RVM vagy fényképek) (2'30") Internet point

Lorena: **Most itt vagyunk a színpad előtt, egy bokszban, ahol a szerkesztőségünk telepedett le. Itt van Arianna, Ilaria, és Paolo, akik interneten keresztül fogadják a világ minden részéről a staféta híreit. Ilaria, hogy állunk?**

Ilaria: Jól! Szeretnék tudni, hol indult el a Run4unity? Óceániában, ahol hozzánk képest 11-12 órával előrébb tartanak! A szakértőink számításai szerint, amikor nálunk ma reggel 6-ot mutatott az óra, Wellingtonban,

Új-Zélandban, délután 4 óra volt! A cél a Waitingi Park volt, hogy a Nagy-Britannia és a maori bennszülött nép közötti békeszerződés aláírására emlékezzenek.

Lorena: És neked, Arianna, milyen híreid vannak?

Arianna: A staféta most átkerült Új-Kaledóniába, Noumeába, ahol a melanesiak és wallisiak összetűzéseiről híres városnegyedben futottak, és a Futuna szigetre. Majd Sydneybe, Melbourne-be, és Perthbe. Onnan pedig átrepültünk Ázsia irányába. Koreában, Szöulban, a Han folyót átszelő hídon futottak. Ezzel azt fejezték ki, hogy szeretnék újraegyesíteni a koreai népet. Aztán a Parlamentbe érkeztek, ott átadták a békeüzenetüket, amit nagyon sokan aláírtak. Thaiföldön keresztény, buddhista és muzulmán gyerekek találkoztak Bangkok egyik legnagyobb parkjában. Megtudtuk, hogy Nepálban is futottak, az Everest lankáin, Katmandúban... de a Fülöp-szigeteken és Indonéziában is.

Lorena: **Ti, akik átlátjátok a helyzetet, elmondanátok, hogy ebben a pillanatban hol jár egész pontosan a staféta? A világ melyik részének kell szurkolnunk?**

Paolo: Épp most értek a célba az Indiai-óceán Réunion-szigetén futó gyerekek. Most az a greenwichi időhöz képest 3 órával előbbre lévő futnak, mely közel-keleti és afrikai országokat foglal magában. Ezek közül néhányan nehéz körülmények között élnek: szeretnénk Libanonra, Szíriára és Kenyára emlékezni. Futnak Madagaszkárban is, és Oroszországban, Moszkvában is, a város egyik parkjában, és a végén majd mobiltelefonokkal adják át a stafétabotot a finn gyerekeknek.

Lorena: **A mielőbbi viszontlátásra! Később majd visszalátogatunk hozzátok, hogy mindig értesüljünk a friss hírekről... további jó munkát!! Cristina, tiéd a szó.**

8 – RIPORT ESTEBANNAL (Rosario) és AGUSTINÁVAL (Bahia Blanca) – ARGENTINÁBÓL: hogy készültünk arra, hogy a Run4unityre jöhessünk (2') kockák

Cristina: **Igen, köszönjük, Lorena. Itt van velünk Esteban. Honnan jöttél?**

Esteban: Rosarioból, az argentin pampák egyik városából.

Cristina: **Kicsit messze van Rómától! Mesélj, hogy készültetek a Run4unityre?**

Esteban: A legnagyobb kihívás az volt, hogy pénzt szerezzünk az utazáshoz. Gondoljátok el, hogy a repülőjegyem ára a szüleim háromhavi fizetését teszi ki. Mindenfélét kitaláltunk! Én például lemondtam az év végi osztálykirándulásról, mert éreztem, hogy Jézus ennél valami fontosabbat akar adni az életemben. Egész nyáron keményen dolgoztam, hogy eljöhessek, és a tomboláknak, a szomszédoknál végzett kerti munkáknak és a moszkvai 'Gyerekek az egységért' hozzájárulásának köszönhetően ma 5-en vagyunk itt.

Cristina: **És te ki vagy?**

Augustina: Augustinának hívnak és Bahia Blancából jövök. Ez a tartomány egészen a Tűzföldig, Argentína legdélibb csücskéig terjed, mely a déli sarkkörhöz közel fekszik. Ahhoz, hogy eljöhessek, megkértem az osztálytársnőimet, hogy kopogtassanak be a szomszédjaikhoz, és kérjenek tőlük egy tojást. Amikor 12 összegyűlt, eladtuk. Gondolhatjátok, hogy nem sokat kerestünk rajta! Ezen kívül az egyik cégtől felajánlották, hogy tegyünk tízezer reklámprospektust egy cukorbetegségről szóló szakfolyóirat egyik számába, és ennek segítségével pénzhez jutottunk. Végül 5-en jöttünk ide, de a tartományban minden gyerek segített nekünk. Most az argentin Patagónia 11 városában zajlik a Run4unity, és szeretnénk üdvözölni őket innen a térről!

Cristina: **Köszönjük mindenkinek! És most dobpergés, ritmus, vers a Saya-val, az afro-bolíviai jellegzetes táncsal.**

9 – TÁNC – BOLÍVIA (1')

színpad

Zene 2': egy perc bemutatás, a többi háttérzene, közben folytatódik a program.

10 – A „SZERETETTEL SZÍNEZZÜK BE VÁROSUNKAT!” PROJEKT BEMUTATÁSA (1'30")

Cristina: Köszönjük a bolíviaiaknak ezt a táncot. Mi, 'Gyerekek az egységért' már néhány éve elkezdtünk egy projektet, amit úgy nevezünk el: „Szeretettel színezzük be városunkat”.

Francesco: Ez egy olyan program, mely segít megvalósítani a városainkban, amit Chiara és az első társnői éltek Trentóban, amikor minden elkezdődött.

Letizia: Trentót 1943-ban háború pusztította. A házak, a jövőbeli tervek, a tanulmányok... minden összeomlott. De a nagy pusztítás láttán Chiara még nagyobb erővel értette meg, hogy létezik egy olyan ideál, amely nem semmisül meg: Isten. Felfedezte, hogy Isten az Atyánk, aki végtelenül szeret minden embert.

Luca: Konkrétan akart válaszolni erre. De hogyan? A szeretettel. Ott voltak a szegények, akiknek segítségre volt szükségük, meg kellett vigasztalni az egyedül maradtakat... és ez az új élet néhány hónap alatt elterjedt a városukban.

Cristina: Talán a mi országainkat nem döntötte romba a háború, de ma is könnyű szürke pontokat találni, ahol magány, közömbösség, igazságtalanság uralkodik.

Francesco: A „Szeretettel színezzük be városunkat” projekttel néhány olyan környezetet vettünk célba, amelyek színtelenek voltak: gyerekotthonok, idősek otthona, kórházak, szemetes parkok. A teens4unity.net web oldalunkon megtekinthetjük, hogy ez a projekt több száz helyen valósult meg a világon. Csakhogy fogalmunk legyen róla, most Dominic, akivel riportot készítünk, elmeséli, mit csinálnak Tanzániában.

11 - DOMINIC SANGA – TANZÁNIA: Jézus a legmagányosabbakban (1'30")

Szerettünk volna egy kis szeretetet vinni a városunkba, és egy olyan tapasztalatot éltünk át, ami örökre megmarad bennünk. Ahogy bejártuk a falut, hogy felderítsük az időseket és a szükségben szenvedőket, találkoztunk egy idős emberrel, akit kuruzslónak, tehát kirekesztettnek tartottak. Nagyon sokat szenvedett, főként a rágalmozások miatt, hogy mindenki a szájára vette, másodsorban, mert tényleg egyedül volt a világban. Egy omladozó régi házban lakott, aminek nem volt teteje, nem volt neki meleg ruhája, és tányérja vagy lábasa sem a főzéshez. Csak régi konzervdobozokat használt... Tényleg olyan volt, mint aki megtévelyodött. Megálltunk nála és elkezdtek szeretni azzal a meggyőződéssel, hogy Jézus az Evangéliumban azt mondja: „Amit a legkisebb testvéreim közül egynek is tesztek, velem teszitek”. Többször is visszalátogattunk hozzá és vittünk neki ételt, de azt visszautasította. Nem akarta elhinni, hogy valaki ingyenesen foglalkozik vele. De a végén a kitartásunk és a szeretetünk bátorságot adott neki, hogy elfogadjon minket

és szót váltson velünk. A környékbeliek csak néztek, és mindig gyanakvóan figyeltek minket, amikor látták, hogy megyünk hozzá. De később, nagy meglepetésünkre ők is csatlakoztak hozzánk, és beszereztek neki néhány dolgot, amire szüksége volt.

Egy hónap leforgása alatt a kis és romos épület szent helyé változott, ahol a találkozásaink során mindig erősen éreztük Jézus jelenlétét közöttünk, ahogy ez az ember megosztotta velünk örömeit és szenvedéseit. Most már az Égben van. Váratlanul költözött el egy éjszaka, de érezzük, hogy boldogan ment el, és kész volt, hogy találkozzon Istennel.

Francesco: **Köszönjük, Dominic. Most visszakapcsolunk Lorenához, aki a Tavaszai Vásár árusítóasztalai között jár.**

12 – RIPORT A TAVASZI VÁSÁR STANDJAIRÓL (2')

(felvételek a térről)

Lorena: **Itt vagyunk a téren, ahol a színpadon kívül mintegy tíz árusító asztal is van. Ezeket több római iskola diákjai állították fel. Menjünk oda az egyikhez, és nézzük, miben áll a tevékenységük. Mit csináltak ma itt?**

Fiera P.: A római Falcone Borsellino Általános Iskola tanulói vagyunk. Első személyben akarunk elkötelezetten dolgozni egy szolidárisabb világért, ezért már az év elejétől csatlakoztunk az 'Adás kultúrája' projekthez, mely a hétköznapi élet sok oldalát öleli fel: kezdve attól, hogy új kapcsolatokat építünk az osztályban magunk között, például úgy, hogy legyőzzük az ösztönszerűen kialakult ellenszenvet, vagy segítjük a nehézségekkel küszködő társainkat, egészen addig, hogy bevonjuk a szülőket, a tanárokat és a helyi intézményeket. Részt vettünk a Tavaszai Vásáron. Ezt az aktivitást már több éve rendszeresen megrendezzük sok olasz városban. Kis tárgyakat készítünk, amiket eladunk, hogy ösztöndíjakat tudjunk támogatni. Ezzel olyan velünk egykorú gyerekeknek tudunk segíteni, akik a háború vagy a szegénység miatt nem tudnának tanulni.

Lorena: **Ti pedig a ... iskolából jöttetek. Mi ösztönöz benneteket erre?**

Fiera P.: Az adás kultúráját szeretnénk élni. Odaajándékozzuk a dolgainkat, de ugyanakkor sokat kapunk. Írnak nekünk azok a gyerekek, akiknek segítünk. Így közelebbről megismerhetjük a kultúrájukat és az életüket, ami sokkal nehezebb, mint a miénk. Megragad bennünket, hogy milyen derűsen néznek szembe bizonyos helyzetekkel. Megtanuljuk tőlük, hogy

ne bátortalanodjunk el, hogy ne azokra a dolgokra alapozzuk az életünket, amink van. Amióta az iskolában együttműködünk ebben a projektben, megváltoztak a kapcsolataink.

Lorena: **Köszönjük! Most átkapcsolunk a színpadra, ahol egy népes koreai csoportot látok. Egy harcművészeti számmal lépnek fel, aminek a neve 'Taek Kyon'. Nézzük, miről is van szó.**

13 – KOREOGRÁFIA – KOREA (1'30")

színpad (kb. 40 gyerek)

Taek Kyon: önvédelmi sport – kifejezi az Észak- és Dél-Korea kettészakadását, és a szeretetből fakadó békés megoldás javaslatát.

14/15 – SZÍNEZZÜK BE SZERETETTEL A VÁROSUNKAT: riport Tamarával (1'30")

kockák

Luca: **Köszönjük a koreai barátainknak! Most itt van velem Tamara Jordániából. Szia! Tudjuk, hogy ott voltál az első között, akikkel egy újszerű projektet indítottak útjára a Gyerekek az egységért más tagjainak segítségével, akik az adás kultúráját élik.**

Tamara: Igen, néhány évvel ezelőtt egyre több iraki menekült érkezett az országunkba. A gyerekeket különböző problémák miatt nem írárták be iskolába, és sokan analfabéták maradtak. Az az ötletünk támadt, hogy iskolát nyitunk a számukra. Helyiségeket és iskola-felszereléseket keresetünk, rendelkezésükre bocsátottuk a tankönyveinket és kértünk a barátainktól és a rokonainktól is. Az iskola után, hetente kétszer, mi, tanuló, 'tanárok' válunk. Arabot, angolt, matekot, és természettudományokat tanítunk. Ezek a gyerekek nagyon boldogok, hogy járhatnak az óráinkra.

Luca: **Már néhány éve működik ez a tanulószoba, igaz?**

Tamara: Igen, és nem hiányzik a lelkesedés. Ez annak a segítségnek is köszönhető, ami különböző országok iskoláiból érkezik az egész világról, ahol a gyerekek minden hónapban egy eurót ajándékoznak egy nehézségekkel küzdő társuk számára. Az ösztöndíjakon keresztül

minden évben sok iraki - köztük több muzulmán - gyerekek és fiatalnak segíthetünk. Nálunk mindenki szeretve érzi magát, tanulni akarnak, és be akarják hozni a lemaradt órákat. Igazi iskola ez nekünk, 'tanároknak' is: megtanuljuk, hogy ha adunk, nem veszítünk semmit, sőt, elnyerjük a többiek szeretetét, ami a leges legfontosabb.

16 – JESUS – PERU: amikor a fájdalom közelről érint minket (1'20")

a kockák között

Letizia: **Ciao, Jesus! Perui vagy és egy napon te is megkaptad az ösztöndíjat, a 600 közül az egyiket, amelyeket a 'Gyerekek az egységért' 32 országba juttatnak el. Igaz?**

Jesus: Igen. Ahogy csődbe ment a cég, ahol az anyukám dolgozott, a családnak anyagi helyzete egyik napról a másikra hirtelen megváltozott. Mivel nem volt pénz a tanulásra, ott kellett hagyni az iskolát és a barátaimat. A nehéz helyzet következtében az anyukám megbetegedett. Az elején beletörődtem, de már kiskoromtól fogva megtanultam, hogy számunkra, keresztények számára, a fájdalomnak van egy neve: Keresztre feszített és Elhagyott Jézus. Ha Ő a kereszten, az átélt fájdalmában, továbbra is szeretett, akkor én is megtehetem most, abban a helyzetben, ami a családomban történik. Ezért elkezdtem segíteni otthon a kisebb munkákban, hogy ott legyek az anyukám mellett, aki egyre derűsebb lett. Nagy meglepetésemre pár nappal később néhány padtársamnak köszönhetően, akik messze, sok kilométer távolságra laknak tőlem, kaptam egy ösztöndíjat, amit a 'Gyerekek az egységért' minden évben eljuttatnak nekem. Így újra elkezdtem tanulni.

Most egy esti grafikustanfolyamot végzek, napközben pedig, mint sok fiatal az országomban, dolgozom, hogy fizetni tudjam a tandíjat és segítsen a családomat.

17 – BEFEJEZÉS ÉS A 18 ÓRAI KÖZVETÍTÉS MEGHIRDETÉSE (1')

a kockáknál állva

Letizia: Mindössze néhány perc maradt hátra az első közvetítésünkből. De mielőtt elköszönnénk, szeretnénk felidézni a mottókat, amit ma élni akarunk. Így szól: „Amit akartok, hogy veletek tegyenek az emberek, ti is tegyétek velük”.

- Luca:* Ezt is odaadással éljük itt, Rómában, a Navona téren, és a világ minden más városában, ahol megrendezésre kerül a Run4unity. Igazi verseny ez a versenyben!
- Francesco:* Persze, már sok tapasztalatra szert tettünk. Írjuk le a run4unity.net fórumában. Így egy valaki öröme mindenkié lesz!!
- Cristina:* Közben elmondjuk, hogy a következő közvetítés során egyenes kapcsolatba kerülünk műholdakon keresztül az egész világgal. Olasz idő szerint este 6-kor! Ciao mindenkinek!

18 – AZ INTERNETES KÖZVETÍTÉS VÉGE (40’)
RVM szignál